

medens de 22 Mill. tages af Overstuden, og altsaa fremdeles i 10 Aar vilde der ikke blive en eneste Skilling tilovers til Gjennemførelsen af alle de øvrige Reformer. Regjeringen har forelagt Forslag om. Naar man nu erindrer, at Regjeringen yderligere i denne Samling har indbragt Forslag om Fernbaneanlæg, der tilsammen andrage henimod 11 Mill. Kr., og det foruden Expropriationsudgiften, har indbragt Forslag om en Udgift af 1½ Mill. Kr. til den polytekniske Læreanstalt, at der forestaar yderligere Forslag, efter al Sandsynlighed, med store Udgifter til Universitetet og maaste adskilligt Andet, da maa jeg tilstaa, at jeg er fuldstændig forvirret angaaende, hvilken Tanke Regjeringen saa forbinder med at fremsætte alle disse Forslag, uden med et eneste Ord at antyde, hvorfra Pengene skulle komme. Jeg formaar ikke at indse Andet, end Et af To maa være Tilfældet: Enten har Regjeringen aldeles ikke gjort sig den finansielle Side af disse Lovforslag klar, eller ogsaa kan det ikke være Regjeringens alvorlige Mening, at alle disse Forslag skulle gennemføres. Der blev igaaar fra flere Sider fremhævet, at man i Regjeringens hele Maade af behandle denne Sag paa manglende Alvor; man manglende den Tro, som alene formaar at tænde Ild i Hjerterne; men jeg kan ikke indse, at heller denne Side af Sagen hestyrker en Overbevisning om Regjeringens alvorlige Opfattelse af denne Sag. Jeg vil sige til Slutning, at, naar det fra adskillige Sider gjøres gjældende, at Regjeringen vil være ansvarlig, naar den har fremsat Forslag om Gjennemførelsen af denne Plan, og Folkethinget da lægger den tilside, naar man har sagt, at det er en Paastand, der nærmer sig det Vatterlige, at Regjeringen skal være ansvarlig, ikke blot for, hvad den selv gjør, men ogsaa for, hvad Folkethinget gjør eller ikke gjør, saa er det selvfølgelig klart, at Regjeringen ikke kan være direkte ansvarlig for Folkethingets Handlinger. Men Regjeringen bærer sin Del af Ansvar, hvis den i det Hele ved sin politiske Optræden vækker en fjendtlig Stemning mod sig i Folket og Folkethinget, der gjør Gjennemførelsen baade af det ene og det andet Spørgsmaal umulig, fordi der reises en Stemning, som ikke er forenelig med den Ro og Forsaaelse, som kræves, navnlig naar Spørgsmaal som dette med nogen Udbygning til Held skal kunne indbringes her i Thinget. Og først og sidst, Regjeringen bærer Ansvar, helt og udelst Ansvar for, at den fortsætter Landets Styrelse, at den forbliver ved Statens Ror, selv om den ikke er istand til at gennemføre Foranstaltninger baade med Hensyn til den indre Udvikling og med

Hensyn til Landets Sikkerhed udadtil, Foranstaltninger, som den selv betegner som nødvendige, uafviselig nødvendige. Ansvar, herfor hviler helt og udelst paa Regjeringen, paa Regjeringen alene.

Formanden (Krabbe): Inden jeg giver Ordet videre, kan jeg, da det ærede Medlem, som først havde Ordet idag, fastholdt Rigtigheden af sit før omhandlede Citat, ikke vel unddrage mig for at oplyse, hvorledes den faktiske Sammenhæng er. Den Yttring, hvortil der formentlig blev sigtet, kaldt i Mødet den 15de Marts d. A., da den nuværende meget ærede første Viceformand (Høgsbro) præsiderede, og den gik ud paa følgende: "Der som et saadant Vaaben, et saadant Skib skulde blive paabegyndt, jeg siger ikke af den høitærede Minister, men af nogen Minister, imod Bevillingsmyndigheden, mod begge Things samstemmende Billie og klare Beslutning, da vil jeg være med til at sige, at man ti fold hellere skal bevilge det Paabegyndte sønderrevet end at se et saadant Vaaben ført frem ved ulovlig Begyndelse, thi det kan være en Forbindelse for den Marine og det Land, som det skal tjene". Jeg tror hermed at have oplyst, at den Yttring, hvortil der sigtedes, var i sit Væsen forskjellig fra det, der blev citeret.

Thomsen: Det foreliggende Lovforslag har gennem de Foredrag, der ere holdte igaaar og idag, jo været belyst fra de forskjellige Sider, fra den politiske, fra den finansielle, fra den landmilitære, fra den sømilitære, fra den indenrigsministerielle og nu fra den udenrigsministerielle; de sidste desangaaende fremsatte Bemærkninger vare jo iøvrigt henvendte til den høie Regjering til Besvarelse af denne. Nu var der jo det Besynderlige ved dette, at der var den Anomali, at Spørgsmaalet, som vi hørte idag, er blevet fremsat offentligt, medens den ærede Taler selv forudsatte, at det Svar, som vilde blive givet, først kunde blive givet ved en senere Leilighed for lukkede Døre. Denne alsidige Behandling af Lovforslaget stiller mig i det heldige Tilfælde, at det kun er et lidet Felt, der bliver tilbage til mig, og jeg skal derfor indskrænke mig til kun at omtale et eneste Punkt, nemlig det foreliggende Lovforslags Forbindelse med de militære Love, som allerede eksistere. Vi vide jo, at for to Aar siden blev der vedtaget en Lov for Søværnet. I den staaer der, at Flaaden skal bestaa af 12 større og et passende Antal mindre Skibe. Ved Lovforslagets Behandling her i Thinget udtalte Flertallet i det paagjældende Udvalg, at det nærmere for-